



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XIII. Vsq[ue] Domine obliuisceris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Qui sibi persuadent nil se non posse loquendo,
 Nec metuunt secum talia uerba loqui:
 Lingua potens est nostra satis, nos magna loquemur,
 Quis Dominus nobis quem uereanur erit?
 Sed quoniam miseri pereunt & ab hoste premuntur,
 Quorum aures, gemitus, uenit ad usq; meas:
 Tempus ut exurgam nunc est, Deus inquit, ut ipsis
 Non dubia possim ferre salutis opem.
 Nempe feram, laqueoq; pios quo uincit hostis,
 Eripiam, tuti uiuere ut inde queant.
 Omnia quæ loquitur Dominus purissima uerba,
 Et sunt argento candidiora nouo.
 Argento, flammis cui quicquid adhæsit ademptū est,
 Quod focus ipse probum terq; quaterq; docet.
 At tu conseruare tuos dignabere, diuim
 Maxime, tu custos optimus esse potes.
 Eripe perpetuo nos hac ab stirpe malorum,
 Sed placidus tantum cum feritate nihil,
 Vndiq; concurrunt & crescit turba malorum,
 Dum probrosi hominum sceptrasuperba tenent.

Promissio Ec-
 clesie quod ue-
 lit Deus con-
 seruare uerbū
 suum.

Encomium uer-
 bi Dei cum in-
 signi precatio-
 ne.

Sic uocat impi-
 os doctores. Si-
 milit sententia
 in Prouerbijs:
 Cum cessabit
 propheta dis-
 sipabitur po-
 pulus.

P S A L M V S XIII.

Vsq; quo Domine obliuisceris.

A R G V M E N T V M.

Est elegantissimus Psalmus, qui continet
 uehementem & affectibus plenam precatio-
 nem contra spiritum tristitiæ, & animi mor-
 rorem, qui aut peccatum aut pœnam pecca-
 ti sequi solet, De hac tentatione sapiens: Spi-
 ritus tristis exiccat ossa.

Quam

Quamlibet afflictus, quantumuis pressus iniquis
 Cladibus, his lacrimis utere, saluus eris.
 Scandala si qua tibi sator excitet ille malorum,
 Fide Deo, spera, nec mouere statu.

Vincenti Psalmus David.

Quam nostri diuturna tuos obliuia sensus
 Auertent? quo me tempore respicies?
 Quando erit ut uideam, & uultus ferar ante beatos,
 In quibus est miseris spesq; salusq; tuis?
 Quam pater ista diu transuersum cura retrorsum
 Auferet, & requiem non sinet esse mihi?
 Anxius hanc animam siquidem dolor urget, & hostis
 Consilijs aliquem non finit esse locum,
 Quando erit hostiles ut auara superbia fastus
 Ponat, & in miserum desinat esse minax?
 Respice me miserum, qui me, qui cuncta creasti,
 Exaudi placida, quas loquor aure preces.
 Ne mea in æternam claudantur lumina noctem,
 Da uigiles oculos pectoris esse mei.
 Da sublimem animum, da lætæ frontis honorem,
 In me ne cristas erigat hostis atrox.
 Gloria ne mendax, ne uana superbia iactet
 Viribus hic sese præualuisse suis.
 Nèue sibi applaudant qui nos odere maligni,
 Si uia sit nostri lubrica facta pedis.
 Spes uero in pietate tua mihi certa manebit,
 Et mea læta tuæ corda salutis erunt.
 Perpetuis Domini laudes celebrabo Camænis,
 Qui modò collapsum me mihi restituit.

Psalmus

Propositio pro-
 cationis quam
 affectu auget.

Interrogatio-
 nes istæ argu-
 unt dolorē ani-
 mi uehementē.

Recrea me.
 Hoc enim signi-
 ficat illumina-
 re oculos.

Ratio: hic ite-
 rum refert sui
 liberationē ad
 gloriam Dei,
 & ædificatio-
 nem aliorum.

Insignis confo-
 latio: Ego in
 misericordia
 tua spero.
 Gratia: actio-
 ne claudit.